

Koncert på et tagloft i en gammel skole

til Gideon Klein

Gudstjenerens hvide fingre hviler på os
med bedøvende vægt
ingen har i et halvt århundrede
hamret så magtfuldt på det gamle klaver

Aldrig lød det og spillede det som igår aftes
i loftsrummet under hændernes spøgelse
en åbenbaring af snart blide - snart rasende klange

På pianistens pande var tegnet alvorstunge rynker
som himlens truende skyer før uvejret

Under den gnistrende vægt
glemte strengenes fjedre at hvine
ingen har i et halvt århundrede
hamret så magtfuldt på det gamle klaver

Tiden vor gode ven flygtede bort
og hørte op med at eksistere
som bien der honningmæt og livstræt
har lagt sig for at udtørres i solens hede

Bag dine lukkede øjne
mens du spiller den blødende musik
er du en anden
ved klaveret bag dine lukkede øjne
mens du synger og synger
flyder og strømmer blodet blidt fra tangenterne
som fra vener der kyskes af kniven

Ved aftenkoncerten skar du dine blodårer op
du åbnede fuldt op for alle orglets klangfulde piber
hvervede alle himlens syngende fugle
så de sammen med dig istemte sangen

Gudstjenerens hvide fingre tyngede på os
med bedøvende vægt
din pande var bøjet - som Beethovens
med alvorstunge rynker
lig himlens mørkelilla skyer før uvejret

Det er din måde at dø på

Michael Flack
(1920 -)